

الحقوق اللغوية
 ЯЗЫКОВЫЕ ПРАВА
 DERECHOS LINGÜÍSTICOS
 DROITS LINGUISTIQUES
 语言权 LINGUISTIC RIGHTS

Esperanto 1887-2012

125 JAROJ DE JUSTA KOMUNIKADO
INTER POPOLOJ

UEA 刊行「エスペラント125周年」への歓迎の言葉
国連少数民族問題独立専門家、イジャーク・リタ

125 JAHRE GERECHTE KOMMUNIKATION
ZWISCHEN DEN VÖLKERN

Укрепить права говорящих на всех языках, это – дело,
в которое язык эсперанто вносит значительный вклад.

125 AÑOS DE COMUNICACIÓN EQUITATIVA
ENTRE LOS PUEBLOS

125 ANS DE COMMUNICATION ÉQUITABLE
ENTRE LES PEUPLES

125 YEARS OF EQUITABLE COMMUNICATION
AMONG THE PEOPLES OF THE WORLD

RITA IZSÁK
UN Independent Expert

DR. TOVE SKUTNABB-KANGAS

DR. ROBERT PHILLIPSON

GERHARD WALTER

DR. FERNAND DE VARENNES

- AR, BN
- DA, DE, EN
- EO, ES, FR
- IT, JP, KO
- RU, SV
- ZH

**Welcoming words to the UEA publication of “125 years of Esperanto”
by IZSÁK Rita, UN Independent Expert on minority issues**

“Unity in diversity”. A slogan, which describes a goal and a desirable way of life I often use when discussing minority rights with various communities while carrying out my mandate as the UN Independent Expert on minority issues. Esperanto seeks to achieve exactly that - a language that was created to overcome ethnic, national, religious and linguistic differences and to find a common platform for exchanging views and celebrate understanding between different peoples while still respecting the cultural and linguistic diversity of its speakers.

UNESCO identifies more than 6000 languages spoken globally, the majority of which can be considered minority languages and many of which are under threat. In 2012, we celebrated the 20th anniversary of the Declaration on the Rights of Persons Belonging to National or Ethnic, Religious and Linguistic Minorities. This is an appropriate moment to assess progress and challenges that still lie ahead in the protection of minority languages. Today, when we mark 125 years of Esperanto, I would like to congratulate the Universal Esperanto Association (Universala Esperanto-Asocio, UEA) on its achievements and recognize its efforts to work towards the understanding of peoples, communication democracy, and maintenance of cultural and linguistic diversity. It is for this important work that Members of the Swiss Parliament recommended UEA for the Nobel Peace Prize in 2008.

In the course of my work I identified the rights of linguistic minorities as one of my key priority areas because for minorities language is a central element and expression of their identity and of key importance in the preservation of group identity. Today, significant challenges are faced by minorities in all regions who speak minority languages and wish to maintain and use them in public and private life. Linguistic minorities are frequently also national, ethnic or religious minorities and consequently the challenges that they face may be exacerbated by discrimination on the grounds of their nationality, ethnicity or religion.

Historical factors such as colonialism have had a huge global impact on languages resulting in the marginalization of indigenous and minority languages and a rapid decline in their use. The introduction of colonial languages in Africa, Asia and the

Americas initiated the marginalization of native and minority languages. Colonial languages were promoted in education, administration, political life and communications. Minority and indigenous languages were often seen as backwards, a barrier to colonial hegemony, or retarding national development. Equally it can be argued that today globalization is having a direct and detrimental impact on minority languages and linguistic diversity as global communications and market places require global understanding.

It is therefore important to preserve and celebrate the thousands of minority languages, but, recalling the vision of the founder of Esperanto, also to find common ways to interact with each other and to foster friendship, peace, understanding, cooperation and interdependence of nations and peoples. I hope that Esperanto will continue fulfilling this dual role in promoting diversity and creating unity.

➤ *Esperanto*

**Bonvenigaj vortoj al la publikaĵo de UEA
“125 jaroj de Esperanto”**

Rita IZSÁK, sendependa eksperto de UN pri minoritataj aferoj

“Unueco en diverseco” estas slogano pri celo kaj dezirata vivoformo, kiun mi ofte uzas dum traktado de minoritataj rajtoj kun diversaj komunumoj, kadre de mia mandato kiel sendependa eksperto de UN pri minoritataj aferoj. Ĝuste tion strebas atingi Esperanto - lingvo kreita por superi etnajn, naciajn, religiajn kaj lingvajn malsamecojn, kaj por trovi komunan diskutbazon por la interŝanĝo de vidpunktoj kaj celebri la interkompreniĝon de diversaj popoloj, respektante la kulturen kaj lingvan diversecon de ties anoj.

Unesko listigas pli ol 6000 lingvojn tutmonde parolatajn, el kiuj la plimulto povas esti konsiderata minoritata lingvo kaj pluraj el kiuj estas minacataj. En 2012 ni celebris la 20-jariĝon de la deklaro de rajtoj de personoj apartenantaj al naciaj, etnaj, religiaj aŭ lingvaj minoritatoj. Nun estas la taŭga momento por pritaksi la progreson kaj defiojn ankoraŭ venkendaĵoj en la protekto de minoritataj lingvoj. Hodiaŭ, kiam ni festas la 125-jariĝon de Esperanto, mi volas gratuli Universalan Esperanto-Asocion pro ties atingoj kaj agnoski ties strebadon por labori cele al la interkompreno de popoloj, komunika demokratio kaj subteno de kultura kaj lingva diverseco. Pro tiu grava laboro UEA estis rekomendita por la Nobel Pacpremio fare de svisaj parlamentanoj en 2008.

Plenumante mian laboron mi difinis la rajtojn de lingvaj minoritatoj kiel unu el la ŝlosilaj prioritatoj, ĉar por minoritatoj lingvo estas centra elemento kaj esprimo de

identeco kaj havas gravan rolon en la konservado de la grupa identeco. Hodiaŭ, en ĉiu regiono, signifaj defioj estas antaŭ minoritatoj parolantaj minoritatajn lingvojn kaj dezirantaj konservi kaj uzi ilin en publika kaj privata vivosferoj. Lingvaj minoritatoj ofte estas ankaŭ naciaj, etnaj aŭ religiaj minoritatoj, konsekvence la defioj antaŭ ili estas multobligataj pro diskriminacio nacia, etna aŭ religia, surbaze de ilia aparteno.

Historiaj faktoroj, kiel koloniado havis fortan efikon al lingvoj, kaŭzante marĝeniĝon de indiĝenaj kaj minoritataj lingvoj kaj malkreskon de ties uzo. La enkonduko de la lingvo de koloniantoj en Afriko, Azio, Norda kaj Suda Amerikoj komencis la marĝeniĝon de indiĝenaj kaj minoritataj lingvoj. En edukado, administrado, politika vivo kaj komunikadoj la koloniantaj lingvoj estis privilegiataj. Minoritataj kaj indiĝenaj lingvoj ofte estis traktataj kiel malevoluintaj, obstakloj al kolonia hegemonio, aŭ bremsaj al la nacia evoluo. Same ni povas hodiaŭ diri, ke la tutmondigo havas rektan kaj detruan efikon sur minoritatajn lingvojn kaj sur la lingvan diversecon, ĉar tutmonda komunikado kaj surmerkato bezonas tutmondan interkompreniĝon.

Tial estas grave konservi kaj celebri la milojn da minoritataj lingvoj, sed memorante pri la vizio de la kreinto de Esperanto, ankaŭ trovi komunajn vojojn de interago unu kun la alia kaj subteni amikecon, pacon, interkomprenon, kunlaboron kaj interdependecon de nacioj kaj popoloj. Mi esperas, ke Esperanto daŭrigos la plenumadon de tiu duflanka rolo subtenante diversecon kaj kreante unuecon.

Tradukis en Esperanton: [Stefano Keller](#), UEA

➤ *Bahasa Indonesia*

**Kata sambutan atas publikasi UEA “125 tahun Esperanto”
Oleh Rita IZSÁK, staf ahli independen PBB di bidang isu-isu minoritas**

Persatuan dalam keragaman. Sebuah slogan yang sering saya gunakan untuk menjelaskan tujuan dan cara hidup yang diinginkan saat mendiskusikan hak-hak minoritas bersama berbagai komunitas dalam rangka melaksanakan mandat sebagai staf ahli independen PBB di bidang isu-isu minoritas. Esperanto berusaha mencapai hal yang persis sama dengan slogan tersebut - sebuah bahasa yang diciptakan untuk mengatasi perbedaan suku, kebangsaan, agama dan bahasa serta untuk menemukan landasan yang sama dalam bertukar pandangan serta merayakan saling pengertian dari orang-orang yang berbeda sambil tetap menghormati keragaman budaya dan bahasa dari penuturnya.

UNESCO mengidentifikasi lebih dari 6000 bahasa di dunia, di mana sebagian besar dianggap sebagai bahasa minoritas dan di dalamnya banyak yang terancam keberadaannya. Pada tahun 2012, kita memperingati 20 tahun Deklarasi Hak-Hak

Orang-Orang yang Termasuk Bangsa atau Suku Bangsa, Agama dan Bahasa Minoritas. Ini adalah saat yang tepat untuk meninjau kemajuan dan tantangan yang masih ada dalam upaya perlindungan terhadap bahasa minoritas. Hari ini, saat di mana kita memperingati 125 tahun Esperanto, saya ingin mengucapkan selamat kepada Asosiasi Esperanto Universal, Universala Esperanto-Asocio (UEA) untuk pencapaiannya serta menghargai usaha-usahanya dalam mengupayakan adanya saling pengertian antar bangsa, demokrasi komunikasi dan menjaga keragaman budaya dan bahasa. Berkat hasil kinerja penting inilah anggota-anggota dari Parlemen Swiss merekomendasikan UEA untuk Hadiah Nobel Perdamaian pada tahun 2008.

Dalam perjalanan karir saya, saya mengidentifikasi hak kelompok dengan bahasa minoritas sebagai salah satu area prioritas karena untuk kelompok minoritas bahasa adalah unsur inti dan perwujudan identitas mereka dan sangat penting bagi kelangsungan identitas kelompok. Saat ini, tantangan-tantangan yang signifikan sedang dihadapi di semua tempat oleh kelompok-kelompok yang menggunakan bahasa minoritas dan berkehendak untuk memelihara serta mempergunakan bahasa tersebut dalam kehidupan publik dan privat. Kelompok dengan bahasa minoritas seringkali juga bersifat minoritas dalam hal kebangsaan, suku atau agama. Akibatnya tantangan-tantangan yang mereka hadapi juga dapat diperberat oleh adanya diskriminasi yang didasarkan atas kebangsaan, suku atau agama mereka.

Faktor-faktor historis seperti kolonialisme telah mengakibatkan dampak besar secara global terhadap bahasa yang mengakibatkan adanya marjinalisasi atas bahasa-bahasa pribumi dan bahasa-bahasa minoritas serta menurunnya pemakaian bahasa tersebut secara drastis. Perkenalan dengan bahasa kolonial di Afrika, Asia dan Amerika telah memulai proses marjinalisasi bahasa-bahasa pribumi dan bahasa-bahasa minoritas. Bahasa-bahasa kolonial digalakkan di bidang pendidikan, administrasi, kehidupan politik dan komunikasi. Sementara bahasa-bahasa pribumi dan minoritas sering dipandang sebagai suatu kemunduran, sebuah penghalang atas hegemoni kolonial atau lambatnya perkembangan nasional. Demikian pula dapat dikatakan bahwa saat ini globalisasi juga mempunyai dampak yang bersifat langsung dan merugikan terhadap bahasa minoritas serta keragaman bahasa karena komunikasi dan pasar global memerlukan pemahaman global.

Oleh karena itu, melestarikan dan memperingati ribuan bahasa minoritas adalah hal yang penting, tapi dengan mengingat visi pendiri Esperanto, adalah penting pula untuk menemukan jalan yang sama untuk berinteraksi satu sama lain serta untuk mendukung persahabatan, perdamaian, pengertian, kerja sama dan saling ketergantungan antar bangsa dan masyarakat. Saya berharap Esperanto akan tetap memenuhi peran ganda ini, yaitu untuk mendukung keragaman dan menciptakan persatuan.

[Bahasa Indonesia](#): Andre Samosir, Hanung Prakoso, Indonesia

➤ *Español*

**Palabras de bienvenida a la publicación de la UEA
"125 años del Esperanto"
por Rita Izsak, experta independiente de la ONU sobre cuestiones de las
minorías.**

"Unidad en la diversidad". Un lema que describe un objetivo y una forma de vida deseable que utilizo a menudo cuando hablo sobre derechos de las minorías con las diversas comunidades en el ejercicio de mi mandato como experta independiente de la ONU sobre cuestiones de las minorías. Exactamente eso es lo que busca lograr el Esperanto - un idioma que fue creado para superar las diferencias étnicas, nacionales, religiosas y lingüísticas, y encontrar una plataforma común para el intercambio de puntos de vista y celebrar el entendimiento entre los diferentes pueblos, respetando la diversidad cultural y lingüística de sus hablantes.

La UNESCO enumera más de 6000 lenguas que se hablan a nivel mundial, la mayoría de las cuales pueden ser consideradas lenguas minoritarias y muchas de ellas se encuentran en peligro de extinción. En 2012, celebramos el 20º aniversario de la Declaración de los Derechos de las Personas Pertenecientes a Minorías Nacionales o Étnicas, Religiosas y Lingüísticas. Éste es un momento apropiado para evaluar el progreso y los desafíos que aún tenemos por delante en la protección de las lenguas minoritarias. Hoy, cuando conmemoramos los 125 años del Esperanto, me gustaría felicitar a la Asociación Universal de Esperanto, Universala Esperanto-Asocio (UEA), por sus logros, y reconocer su esforzado trabajo con miras a la comprensión de los pueblos, la democracia comunicativa y el mantenimiento de la diversidad cultural y lingüística. Es por esta importante labor que los miembros del Parlamento Suizo recomendaron a la UEA para el Premio Nobel de la Paz en 2008.

En el desarrollo de mi trabajo, definí los derechos de las minorías lingüísticas como una de mis áreas prioritarias porque para las minorías el idioma es un elemento central y la expresión de su identidad, y tiene fundamental importancia en la preservación de la identidad del grupo. Hoy en día, importantes desafíos se alzan en todas las regiones frente a las minorías que hablan lenguas minoritarias y desean mantenerlas y utilizarlas en la vida pública y privada. Las minorías lingüísticas con frecuencia son también minorías nacionales, étnicas o religiosas y, por consiguiente, los desafíos que enfrentan pueden ser exacerbados por la discriminación por motivos de nacionalidad, etnia o religión.

Los factores históricos como el colonialismo han tenido un enorme impacto global sobre los idiomas dando como resultado la marginación de las lenguas indígenas y minoritarias y una rápida disminución de su uso. La introducción de lenguas coloniales en África, Asia y América inició la marginación de las lenguas indígenas

y minoritarias. Se promovieron los idiomas coloniales en la educación, la administración, la vida política y las comunicaciones. Las lenguas minoritarias e indígenas fueron tratadas a menudo como un retroceso, un obstáculo a la hegemonía colonial, o un retraso para el desarrollo nacional. Igualmente se puede argumentar que hoy en día la globalización está teniendo un impacto directo y negativo sobre las lenguas minoritarias y la diversidad lingüística, ya que las comunicaciones globales y los mercados requieren de la comprensión global.

Por lo tanto, es importante preservar y celebrar las miles de lenguas minoritarias, pero, recordando la visión del iniciador del Esperanto, también para encontrar formas más comunes de interactuar unos con otros y para fomentar la amistad, la paz, la comprensión, la cooperación y la interdependencia de las naciones y los pueblos. Espero que el Esperanto continúe cumpliendo con esta doble función en la promoción de la diversidad y la creación de la unidad.

Traducción al español : Pablo León, Argentina

➤ *Français*

**Mots de bienvenue de Madame IZSÁK Rita,
Expert Indépendant à l'ONU sur les questions relatives aux minorités,
à l'occasion de la publication "125 ans de l'Espéranto".**

«Unité et diversité ». Voilà une devise, exprimant un but et un mode de vie idéal, que j'utilise souvent en parlant des droits minoritaires avec diverses communautés durant mon mandat d'Expert Indépendant à l'ONU. L'Espéranto tente de réaliser exactement ceci: être une langue créée pour surmonter les différences ethniques, nationales, religieuses et linguistiques, et trouver une plate-forme commune pour échanger des points de vue et célébrer la compréhension entre peuples différents, tout en respectant la diversité culturelle et linguistique de ses locuteurs.

L'UNESCO reconnaît plus de 6000 langues parlées à l'échelle mondiale dont la majorité peuvent être considérées comme langues minoritaires et menacées. En 2012, nous avons célébré le 20ème anniversaire de la Déclaration des Droits des Personnes Appartenant à des Minorités Nationales ou Ethniques, Religieuses et Linguistiques. C'est le moment d'évaluer les progrès accomplis dans la protection des langues minoritaires et les défis qu'elles continuent de poser. Aujourd'hui, alors que nous célébrons les 125 ans de l'Espéranto, je voudrais féliciter l'Association Universelle d'Espéranto, Universala Esperanto-Asocio (UEA), pour ses réalisations, et reconnaître le travail qu'elle a accompli pour la compréhension entre les peuples, pour la démocratie dans la communication et pour le maintien de la diversité culturelle et linguistique. C'est pour ce travail important que les Membres du Parlement suisse ont recommandé UEA pour le Prix Nobel de Paix en 2008.

Au cours de mon travail j'ai considéré les droits des minorités linguistiques comme ma priorité parce que pour ces minorités la langue est un élément central, l'expression de leur identité et la clé du maintien de leur identité de groupe. Aujourd'hui, des défis significatifs sont rencontrés au sujet de toutes les minorités qui veulent maintenir leur langue et l'utiliser dans la vie publique et privée. Fréquemment les minorités linguistiques sont aussi minorités nationales, ethniques ou religieuses, et par conséquent les défis auxquels elles font face peuvent être exacerbés par des discriminations concernant leur nationalité, leur appartenance ethnique ou leur religion.

Des facteurs historiques, comme le colonialisme, ont eu une influence énorme sur les langues dans le monde, aboutissant à la marginalisation des langues indigènes et minoritaires, et à un déclin rapide de leur utilisation. L'introduction de langues coloniales en Afrique, en Asie et en Amérique a amorcé la marginalisation des langues maternelles de toutes les minorités. Des langues coloniales ont été introduites au sein de l'éducation, de l'administration, de la vie politique et des communications. Les langues minoritaires et indigènes ont été souvent considérées comme arriérées, comme une barrière à l'hégémonie coloniale ou comme une cause de retard pour le développement national. On peut également argumenter que la mondialisation a aujourd'hui une influence directe et nuisible au détriment des langues minoritaires et de la diversité linguistique parce que le marché exige des moyens de communication à l'échelle mondiale.

Il est donc important de préserver et de promouvoir les milliers de langues minoritaires, mais aussi de trouver, selon la vision du fondateur de l'Espéranto, des stratégies communes afin d'agir ensemble pour favoriser l'amitié, la paix, la compréhension, la coopération et l'interdépendance des nations et des peuples. J'espère que l'Espéranto continuera à remplir ces deux rôles en faveur de la diversité et de l'unité.

Traduction française : Nicole Margot, Suisse

Dr. Tove Skutnabb-Kangas

Emerita, Åbo Akademi University, Department of Education, Vasa, Finland

It has always amazed me that many linguists and others seem to dismiss Esperanto as an alternative to today's international communication, without actually knowing (almost) anything about it. Of the world's planned languages Esperanto is today the most known and used. I see lots of benefits if people take it seriously.

Firstly, Esperanto takes much less time to learn than any 'natural' languages, because it is regular and logical - there are no exceptions. Still you can say whatever you want in Esperanto, also because everybody can easily create new words. These are immediately understandable for everybody

else as soon as they know the root that the new word is based on – Esperanto words are relatively transparent. Besides, there is a lot of literature in Esperanto already.

Secondly, there are studies showing that learning Esperanto has propaedeutic value for learning later languages. If you have studied Esperanto first, you learn other languages faster because you know much more about how a language functions.

Thirdly, Esperanto would be a perfect lingua franca for countries and groups with many languages; instead of starting to learn English that takes years and years to learn really well, people could learn Esperanto fast and communicate with each other in it in a fraction of the time they need for becoming proficient enough in English. For international cooperation, for Indigenous peoples, for many multilingual countries, Esperanto would be a good solution. Nothing prevents people from learning English additionally anyway – but instead of waiting for years while learning English (or Spanish or Chinese or whatever) people could start communicating almost immediately through Esperanto.

Fourthly, as opposed to any big dominant languages, Esperanto has (and can have) no imperialist tendencies. It is genuinely not connected to anybody's economic or political interests.

I see Esperanto as a possible viable alternative to today's languages for international communication.

“Ignorance and prejudices may prevent useful solutions.”

➤ Araba

طالما تعجبت من رفض الكثير من اللغويين للإسبرانتو كحلّ بديل للتواصل بين الناس في العالم، دون أن تكون لبعض منهم أي دراية باللغة. إن الإسبرانتو هي اللغة الإصطناعية الأكثر شيوعاً والأكثر استعمالاً، وهي تحمل في طياتها الكثير من الإيجابيات إن أخذها الناس على محمل الجدّ.

أولاً، إن الوقت اللازم لتعلّم الإسبرانتو أقصر بكثير من الوقت اللازم لتعلم أي لغة "طبيعية" أخرى؛ إذ إنها لغة منتظمة ومنطقية دون شوائب. ومع هذا فبمقدور المرء التعبير عن كل ما يجول بخاطره باستخدام الإسبرانتو، وتكوين كلمات جديدة يفهمها الآخرون دون أية صعوبة شريطة إلمامهم بالجزور التي تتكون منها اللغة – وهكذا فإن الكلمات في الإسبرانتو شفافة. بالإضافة إلى هذا فإن هناك الكثير من النصوص الأدبية التي كتبت بالإسبرانتو.

ثانياً، هناك دراسات تظهر دور تعلم الإسبرانتو في تسهيل تعلم اللغات الأخرى. فإن تعلم المرء الإسبرانتو أولاً، فسيكون بمقدوره تعلم لغات أخرى بسرعة أكبر لأنه يكون قد تعلم الكثير عن اللغات أثناء تعلم الإسبرانتو.

ثالثاً، الإسبرانتو هي لغة مثالية للدول والجماعات التي تتحدث لغات متعددة، فبدل اللغة الإنجليزية التي يستغرق تعلمها سنوات من أجل الوصول إلى مستوى جيد، بإمكان هذه المجتمعات تعلم الإسبرانتو بسهولة خلال مدة تعادل كسراً عشرياً من المدة اللازمة لتعلم الإنجليزية والتواصل فيما بينهم. إن الإسبرانتو هي الحل الأمثل للتعاون الدولي وللجماعات اللغوية وللدول التي تتحدث لغات عدة. ولا حرج في تعلم اللغة الإنجليزية أيضاً، ولكن بالإمكان التواصل بالإسبرانتو على الفور بدل إمضاء سنوات في تعلم الإنجليزية (أو الأسبانية أو الصينية أو أي لغة أخرى).

رابعاً، على خلاف اللغات واسعة الانتشار فليس للإسبرانتو أي أطماع استعمارية؛ فهي بحق لغة غير مرتبطة بأي مصالح اقتصادية أو سياسية.

إنني أرى في الإسبرانتو بديلاً عملياً للغات المستخدمة اليوم كوسيلة للتواصل بين الناس في جميع أنحاء العالم.

"الجهل والأحكام المسبقة هي عقبة أمام الحلول العملية."

د. توفه سكوتناب كانغاس

<http://www.tove-skutnabb-kangas.org>

➤ *Esperanto*

Dr. Tove Skutnabb-Kangas
Emerita Profesoro, Åbo Akademi Universitato, Departamento de Edukado,
Vasa, Finnlando

Min ĉiam mirigis, ke multaj lingvistoj kaj aliaj personoj ŝajne rifuzas Esperanton kiel alternativan solvon por la nuntempa internacia komunikado, pli-malpli sen reale scii ion ajn pri ĝi. El ĉiuj planligvoj de la mondo Esperanto estas hodiaŭ la plej konata kaj la plej uzata. Laŭ mi, ĝi alportos multajn avantaĝojn, se la homoj konsideros ĝin serioze.

Unue, Esperanto bezonas malpli da lernotempo ol iu ajn ‘natura’ lingvo, ĉar ĝi estas regula kaj logika – ne havas esceptojn. Tamen, oni povas en Esperanto diri ĉion, kion oni volas, ĉar ĉiu povas facile krei novajn vortojn. Tiuj estas tuj kompreneblaj por ĉiuj aliaj, kondiĉe ke ili konas la vortradikon – Esperantaj vortoj estas relative travideblaj. Krome, ekzistas jam multe da literaturaj verkoj en Esperanto.

Due, ekzistas studoj montrantaj la lernohelpan valoron de Esperanto por la lernado de aliaj lingvoj. Se oni lernis unue Esperanton, tiam oni povas lerni aliajn lingvojn pli rapide ĉar oni jam multon scias pri tio, kiel lingvo funkcias.

Trie, Esperanto estus perfekta komuna lingvo por landoj kaj grupoj havantaj plurajn lingvojn; anstataŭ komenci lerni la anglan, kio bezonas jarojn kaj jarojn por atingi vere bonan nivelon, homoj povus lerni Esperanton rapide kaj komuniki unu kun la alia per ĝi en ono de la tempo bezonata por iĝi sufiĉe kapabla pri la angla. Por internacia kunlaboro, por indiĝenaj popoloj, por pluraj multlingvaj landoj Esperanto estus bona solvo. Nenio malhelpus la homojn lerni aldone la anglan, sed anstataŭ atendi jarojn dum lernado de la angla (aŭ la hispana aŭ la ĉina aŭ de iu ajn alia lingvo) ili povus ek-komunikadi preskaŭ tuj per Esperanto.

Kvare, kontraste al ĉiuj grandaj superregantaj lingvoj, Esperanto ne havas (kaj ne povas havi) imperiismajn tendencojn. Fundamente ĝi ne estas ligita al ies ekonomiaj aŭ politikaj interesoj.

Mi taksas Esperanton kiel uzeblan alternativon al la hodiaŭaj lingvoj por internacia komunikado.

“Ignoro kaj antaŭjuĝoj povas malhelpi utilajn solvojn.”

Tradukis en Esperanton: [Stefano Keller](#), UEA

➤ *Español*

Siempre me ha sorprendido que muchos lingüistas y otras personas se nieguen a considerar al Esperanto como una solución alternativa para la comunicación internacional de nuestro tiempo, sin saber en realidad (casi) nada al respecto. De los idiomas planificados del mundo el Esperanto es hoy el más conocido y utilizado. Según mi opinión, sería muy beneficioso, si la gente lo considerase seriamente.

En primer lugar, el Esperanto requiere menos tiempo de aprendizaje que cualquier otro idioma "natural", ya que es regular y lógico, y no tiene excepciones. Sin embargo, uno puede expresar en Esperanto lo que desee, porque cualquier persona puede crear fácilmente nuevas palabras. Éstas son comprensibles para todos los que conozcan la raíz sobre la que se basa la palabra nueva, pues los elementos léxicos del Esperanto son fácilmente reconocibles. Por otra parte, hay ya una gran cantidad de literatura en Esperanto.

En segundo lugar, hay estudios que demuestran el valor propedéutico del aprendizaje del Esperanto para la adquisición posterior de otros idiomas. Si alguien aprendió primero el Esperanto, luego puede adquirir otros idiomas más rápidamente porque ya sabe mucho más acerca de cómo funciona un idioma.

En tercer lugar, el Esperanto sería el idioma común perfecto para los países y grupos plurilingües: en lugar del inglés, cuyo aprendizaje requiere muchos años, la gente podría aprender Esperanto rápidamente y comunicarse entre sí mediante esta lengua en una fracción del tiempo que se necesita para llegar a ser lo suficientemente competente en inglés. Para la cooperación internacional, para los pueblos indígenas, para muchos países multilingües, el Esperanto constituiría una buena solución. Nada impediría a las personas aprender adicionalmente el inglés, pero en lugar de esperar años para su dominio (o el del español o el chino, o el de cualquier otro idioma), la gente podría empezar a comunicarse casi de inmediato mediante el Esperanto.

En cuarto lugar, a diferencia de las grandes lenguas dominantes, el Esperanto no tiene (y no puede tenerlas) tendencias imperialistas. Fundamentalmente no está ligado a los intereses económicos o políticos de nadie.

Considero al Esperanto como una alternativa útil a los idiomas actuales para la comunicación internacional.

"La ignorancia y los prejuicios pueden impedir soluciones efectivas."

Dr. Tove Skutnabb-Kangas

**Emérito, Universidad Åbo Akademi, Departamento de Educación, Vasa,
Finlandia www.Tove-Skutnabb-Kangas.org**

Traducción al español : Pablo León, Argentina

➤ Français

J'ai toujours été surprise que beaucoup de linguistes et autres scientifiques semblent écarter l'Espéranto en tant que solution alternative pour la communication internationale actuelle, sans posséder la moindre connaissance à son sujet. De toutes les langues planifiées, l'Espéranto est aujourd'hui la plus connue et la plus employée. Je vois de nombreux bénéfices à la considérer sérieusement.

Premièrement, l'Espéranto nécessite beaucoup moins de temps d'apprentissage qu'une langue naturelle parce qu'elle est régulière et logique - il n'y a pas d'exceptions. En plus vous pouvez vous exprimer comme vous le désirez en Espéranto parce que chacun peut facilement créer de nouveaux mots. Ceux-ci seront immédiatement compris par tous, pour autant que l'on connaisse les racines à la base du nouveau mot - les mots en Espéranto sont de compréhension relativement claire. A côté de cela la littérature en Espéranto est déjà fort riche.

Deuxièmement, des études ont démontré la valeur propédeutique de l'Espéranto lors de l'apprentissage de nouvelles langues. Si vous avez commencé par étudier l'Espéranto, vous apprenez d'autres langues plus facilement parce que vous en savez plus sur le fonctionnement d'une langue.

Troisièmement, l'Espéranto pourrait être une parfaite lingua franca (langue d'intercommunication) pour des pays ou des groupes plurilingues; au lieu de commencer par l'anglais qui nécessite des années et des années d'apprentissage, si on veut atteindre un résultat réellement satisfaisant, on pourrait rapidement apprendre l'Espéranto et communiquer entre nous, ceci durant à peine une fraction du temps qui aurait été nécessaire pour acquérir des notions d'anglais. Pour une coopération internationale, pour les peuples indigènes, pour de nombreux pays plurilingues, l'Espéranto pourrait être une bonne solution. Rien ne nous empêche d'apprendre l'anglais par la suite, mais au lieu d'attendre des années avant d'acquérir une connaissance suffisante de l'anglais (de l'espagnol, du chinois ou de tout autre langue naturelle), on pourrait débiter la communication quasi immédiatement au moyen de l'Espéranto.

Quatrièmement, à l'opposé de toute langue dominante, l'Espéranto n'a (et ne peut pas avoir) de tendances impérialistes. Sincèrement il n'y a aucun lien avec des intérêts économiques ou politiques.

Je vois l'Espéranto comme un choix possible pour la communication internationale de notre époque.

«L'ignorance et les préjugés peuvent porter préjudice à une solution efficace.»

Dr. Tove Skutnabb-Kangas

www.Tove-Skutnabb-Kangas.org

Traduction française : Nicole Margot, Suisse

➤ *Rusa*

Меня всегда удивляло то, что многие лингвисты и другие личности кажется отказываются от эсперанто, как альтернативного решения для международного решения, не имея ни малейших реальных знаний о нем. Из всех плановых языков мира эсперанто на сегодня самый известный и самый используемый. По моему мнению, он принесет много преимуществ, если люди будут его воспринимать более серьезно.

Во-первых, для эсперанто нужно меньше времени на изучение, чем для какого-либо другого «живого» языка, т.к. он упорядочен и логичен, нет исключений. Однако, на эсперанто можно высказать все, что хочется, потому что каждый может легко создавать новые слова. Они сразу же становятся понятными для всех, при условии что люди знают корневое слово, слова в эсперанто относительно ясные. Кроме того, уже существуют многочисленные литературные произведения на эсперанто.

Во-вторых, существуют работы, показывающие пропедевтическую роль эсперанто для изучения других языков. Если сначала изучается эсперанто, то впоследствии можно быстрее изучить другие языки, т.к. уже многое известно о том, как устроен язык.

В-третьих, эсперанто мог бы стать прекрасным языком общения для стран и групп, имеющих множество языков; вместо того, чтобы начать изучать английский, для которого нужны многие годы, чтобы достичь по-настоящему хороший уровень, люди могли бы быстро выучить эсперанто и общаться на нем друг с другом, за малый промежуток времени. Для международного сотрудничества, для малых народов, для многочисленных мультиязычных стран эсперанто был бы хорошим решением. Ничто не мешало бы людям изучать дополнительно английский, но вместо того, чтобы ждать годы во время изучения английского (или испанского, китайского, любого другого языка) они могли бы почти сразу начать общаться при помощи эсперанто.

В-четвертых, в контрасте с другими большими господствующими языками эсперанто не имеет (и не может иметь) империалистических тенденций. В основе он не связан с чьими-либо экономическими или политическими интересами.

Я рассматриваю эсперанто как возможную альтернативу сегодняшним языкам для международного общения.

«Игнорирование и предубеждения могут помешать полезным решениям».

Dr. Tove Skutnabb-Kangas / Д-р Тове Скутнабб-Кангас

Перевод Светланы Сметаниной, Москва, Россия

➤ Ĉina

我觉得非常奇怪，为什么有这么多的语言学家和其他学者在未努力了解世界语前就否认世界语是今日国际沟通的一个方案。目前世界上曾提出的设计语言当中世界语是最广为熟知的。我体认世界语的好处，尤其是人们认真的对待此语言。

首先，学习世界语所需要的时间比学习任何自然语言更短，且无例外。你可以用世界语表达你的思想，因为每个人都可以简易的创造新字，只要这些新字的创造是依照世界语的基本原则，这新字的意思就很容易被了解。此外，现在老早已经有相当多的世界语文献。

此外有研究显示，学习世界语对于其后学习其他语言大有帮助。如果你先学会世界语，再学其他语言就更快。因为在学习世界语时，你就从中认识语言应具有那些功能。

第三，对有多语言的国家或族群，世界语是比英语更好的共同语，因为英语的学习和精通要花数年的时间，而学习世界语和使用世界语只要用部份学习英语的时间就可达到。对国际交流，对与原住民的沟通，或在多语环境下，使用世界语是一个良好的解决方案。这并不反对人们额外的学习英语（西班牙语，汉语或其他言）。人们几乎不必等待。在这些外语未能精通时，人们在早期的世界语学习阶段就可以开始用世界语交谈。

第四，与强国语言相反，世界语没有帝国霸权倾向。世界语不和任何经济体和政治利害相结合。

我看出世界语在今日的国际语言沟通是一项可行且可能的代替方案

无知和偏见可能会扼杀这种解决方案。

Dr. Tove Skutnabb-Kangas

Dr. Robert Phillipson
Professor emeritus
Copenhagen Business School
Department of International Business Communication

Zamenhof was so appalled by the inhumanity of nationalism and capitalist imperialism that he devised a peace movement and an interlocking language movement.

Esperanto is a reality in the crisis-ridden modern world in which the need for more social justice is equally acute.

Strengthening the rights of speakers of all languages is a cause that Esperanto contributes to substantially.

Decision-makers ought to take it more seriously.

➤ *Araba*

لقد امتعض زمانهوف من عدم إنسانية الوطنية والرأسمالية، وأدى به الأمر إلى تأسيس حركة سلام مقترنة بحركة لغوية. ومن هنا جاءت لغة الإسبرانتو لتشكل واقعاً جديداً في عالمٍ بأمرس الحاجة إلى العدالة الاجتماعية.

ومن أهم القضايا التي تدعمها الإسبرانتو بشكل كبير تعزيز حقوق المتحدثين بلغات العالم كافة.

إنّ على صنّاع القرار أخذ هذا الأمر على محمل الجدّ

البروفيسور المتقاعد
د. روبرت فيليبسون
كلية كوبنهاغن لإدارة الأعمال
قسم الاتصالات وإدارة الأعمال الدولية

➤ *Esperanto*

Zamenhof estis tiel konsternata de la malhumaneco de naciismo kaj kapitalisma imperiismo, ke li elpensis pacmovadon kunplektitan kun lingvo-movado.

Esperanto estas realaĵo en la krizoplena moderna mondo, en kiu estas forta bezono je pli da socia justeco.

Plifortigi la rajtojn de la parolantoj de ĉiuj lingvoj estas afero al kiu Esperanto signife kontribuas.

Decidantoj devus konsideri ĝin pli serioze.

Tradukis en Esperanton: [Stefano Keller](#), UEA

➤ *Español:*

Zamenhof quedó tan consternado por la inhumanidad del nacionalismo y el imperialismo capitalista, que ideó un movimiento por la paz entrelazado con un movimiento lingüístico.

El Esperanto es una realidad en el mundo moderno en crisis, en el cual la necesidad de una mayor justicia social es igualmente urgente.

El fortalecimiento de los derechos de los hablantes de todas las lenguas es una causa a la que el Esperanto contribuye de manera sustancial.

Quienes tienen poder de decisión deberían tomarlo más seriamente en cuenta.

Profesor emérito
Dr. Robert Phillipson
Escuela de Negocios de Copenhague
Departamento de Comunicación Empresarial Internacional

Traducción: Pablo León, Argentina

➤ *Français*

Zamenhof était si consterné par le manque d'humanisme exprimé au sein du nationalisme et de l'impérialisme capitaliste qu'il a créé un mouvement pacifiste lié à un mouvement linguistique.

L'Espéranto est une réalité dans le monde moderne en crise, à l'intérieur duquel le besoin de plus de justice sociale est également aigu.

Renforcer les droits des locuteurs de chaque langue est une cause à laquelle contribue fondamentalement l'Espéranto.

Les décideurs devraient considérer cela plus sérieusement.

Traduction française : Nicole Margot, Suisse

➤ *Rusa*

Заменгоф был настолько потрясен противогуманностью нацизма и капиталистического империализма, что он выдумал движение за мир, связанное с лингвистическим движением.

Эсперанто – это реальность полного кризиса современного мира, который сильно нуждается в острой социальной справедливости.

Укрепить права говорящих на всех языках, это – дело, в которое язык эсперанто вносит значительный вклад.

Лица, принимающие решения, должны бы этому уделить более серьезное внимание.

**Почетный профессор
Д-р Роберт Филлипсон
Школа Бизнеса Копенгаген
Департамент делового
международного общения**

Перевод Светланы Сметаниной, Москва, Россия

➤ Ĉina

柴门霍夫对民族主义和资本帝国主义的非人道感到吃惊，因此他设计了与语言运动相结合的和平运动。

在充满危机的现代世界，需要更多的社会公义。而推广世界语变成实务课题。

世界语对强化每一种语言的用使用权提出许多贡献。

决策者需要对此做更深入的考虑。

退休教授

Dr. Robert Phillipson

哥本哈根企业学院

国际企业沟通系

Tradukis en la ĉinan: Abengo Cho Chaoming

Gerhard Walter
Bürgermeister / urbestro
Stadt Herzberg am Harz - la Esperanto-urbo

Gehört hat sicherlich fast jeder Mensch zumindest in Europa von dieser Kunst-Sprache – ich auch. Tatsächlich lernte ich Esperanto erst kennen, als ich

Bürgermeister wurde. Viele Leser wissen sicherlich, dass sich in meiner Stadt das Lehrer-Ausbildungszentrum in Deutschland für Esperanto befindet; ich musste mich daher zwangsläufig mit der Sprache beschäftigen. Da ich in der Schule Englisch und Französisch lernte, fiel es mir nicht schwer, auch ohne Unterricht einige Wörter der Sprache Esperanto zu verstehen. Inzwischen verstehe ich sehr viel und spreche auch einigermaßen Esperanto. Falls ich gefragt werde, ob es stimmt, dass Esperanto schneller als jede andere Sprache zu lernen ist, so kann ich es nur bestätigen. Die Grundlagen sind sehr einfach: Subjektive enden mit -o, Adjektive mit -a, Vergangenheit: -is, Zukunft: -os usw.

Ich bereue nicht, dass ich wenige Stunden im Monat für das Lernen von Esperanto investiert habe (z.B. bei einem Stück Kuchen in der Mittagspause mit der Esperanto-Lehrerin). Im Gegenteil: Ich war stolz, mich mit Menschen aus anderen Ländern, die nicht deutsch, englisch oder französisch sprechen, unterhalten zu können.

Auch ich gehöre zu denen, die „esperieren“, dass sich Esperanto als wirkliche Zweitsprache in der Welt durchsetzt. Dazu gehört es jedoch, dass sich nicht nur entsandte Mitarbeiter von Behörden bei den nicht wenigen Veranstaltungen rund um Esperanto sehen lassen, sondern die Entscheidungsträger selber. Meistens bin ich der einzige Bürgermeister. So bleibt es mit Esperanto bedauerlicherweise noch viele Jahre dabei, dass dieses Sprach-Juwel ein Dornröschen-Dasein fristet.

Vielleicht schaffe ich es auch wirklich einmal als Pensionär, den vielen Einladungen in alle Erdteile, die ich durch Esperanto erhielt, nachzukommen.

➤ Araba

ليس هناك شخص، على الأقل في أوروبا، إلا وسمع بتلك اللغة الإصطناعية – وهكذا الأمر بالنسبة لي أيضًا. وفي الواقع فقد بدأت معرفتي بالإسبرانتو عندما أصبحت عمدة لمدينة هيرتسبيرغ. ربما يعلم الكثير من القراء بأنه في مدينتي يوجد مركز معلمي الإسبرانتو في ألمانيا، وهكذا فلا حيلة لي إلا أن أهتم بالإسبرانتو. وبفضل تعلمي الإنجليزية والفرنسية في المدرسة لم يكن من الصعوبة بالنسبة لي فهم بعض الكلمات بالإسبرانتو حتى دون تعلم اللغة. والآن بمقدوري فهم الإسبرانتو وتحدث اللغة إلى حد ما. إن سألتني أحدهم: أتعلم الإسبرانتو أسهل بالفعل من تعلم أي لغة أخرى؟ فسأرد بالإيجاب. القواعد الأساسية بسيطة: الأسماء تنتهي ب -o، والصفات تنتهي ب -a، الأفعال الماضية تنتهي ب -is، أما الأفعال الدالة على المستقبل فتنتهي ب -os، الخ.

أنا غير أسف على الإطلاق على الساعات التي كرستها كل شهر (على سبيل المثال: في استراحة منتصف النهار عندما كنت أتناول قطعة من الكعك مع معلمة الإسبرانتو) لتعلم الإسبرانتو. على العكس، أنا فخور جدًا بقدرتي على التواصل مع أجانب لا يتحدثون الألمانية ولا الفرنسية.

أنا أيضًا من أولئك الذين يأملون أن تصبح الإسبرانتو يومًا ما اللغة الثانية لجميع سكان الأرض. ولكن كي يتحقق هذا لا بد أن يحضر الاجتماعات المتعلقة بالإسبرانتو، وهي كثيرة، صناع القرارات أنفسهم وليس ممثلو الهيئات السياسية فحسب. في معظم هذه الاجتماعات عادة ما أكون العمدة الوحيد المشارك. إن استمرت الأمور على هذا الحال فإن الإسبرانتو، هذه الجوهرة اللغوية، لن تتقدم كثيرًا في السنوات القادمة.

ربما أنجح في يومٍ من الأيام، بعد تقاعدي مثلاً، في تلبية جميع الدعوات التي تلقيتها بالإسبرانتو من جميع أنحاء العالم.

غير هارد فالتر
عمدة مدينة هيرتسبيرغ أم هارتس

➤ *English*

Nearly everyone, at least in Europe, has no doubt heard of that ‘artificial’ language – so had I. But I only really found out about Esperanto when I became mayor of Herzberg. As many will know, in my town there is the German training centre for teachers of Esperanto, so I had no alternative but to give the language some attention. Since I learnt English and French at school, I had no difficulty in understanding some words of Esperanto, even without studying it. I now understand a lot, and to a certain extent I speak Esperanto. If asked whether it is true that Esperanto can be learnt in less time than any other language, I can only confirm that it can. The basic rules are simple: nouns end in –o, adjectives in –a, the past tense in –is, the future in –os and so on.

I don’t regret having devoted a few hours per month (over a coffee with my Esperanto teacher during the lunch break, for example), On the contrary, I am proud to have been able to have conversations with people from other countries who speak neither German nor English or French.

I am also among those who hope that Esperanto will become a real second language throughout the world. But for that to happen not just representatives of official bodies but the decision-makers themselves will have to put in an appearance at the not inconsiderable number of events associated with Esperanto. Most of the time I am the only mayor present at such events. So unfortunately for many years to come Esperanto, this jewel of a language, will continue to be a kind of Sleeping Beauty waiting to be discovered.

Perhaps one day, when I retire, I will manage to take up all the many invitations I have received through Esperanto from all over the world.

Gerhard Walter
Bürgermeister / urbestro
Stadt Herzberg am Harz - la Esperanto-urbo

Tradukis en la anglan: Brian Moon

➤ *Esperanto*

Tutcerte preskaŭ ĉiu, almenaŭ en Eŭropo, jam aŭdis pri tiu planlingvo – kiel ankaŭ mi. Fakte mi ekkonis Esperanton nur kiam mi iĝis urbestro. Multaj legantoj certe scias, ke en mia urbo troviĝas la eduka centro por esperanto-instruistoj en Germanio; tiel mi nepre devis okupiĝi pri la lingvo. Ĉar mi lernis la anglan kaj la francan lingvojn en la lernejo, ne estis malfacile por mi eĉ sen lernado kompreni kelkajn vortojn de Esperanto. Mi jam multon komprenas kaj iugrade parolas Esperanton. Se oni min demandas pri tio, ĉu veras ke Esperanto estas pli rapide

lernebla ol iu ajn alia lingvo, tion mi povas nur konfirmi. La bazaj reguloj estas simplaj: substantivoj finiĝas per -o, adjektivoj per -a, pasinto: -is, futuro: -os, ktp.

Mi ne bedaŭras ke mi dediĉis kelkajn horojn monate (ekz. ĉe manĝado de kuko dum tagmeza paŭzo kun la esperanto-instruistino) al la lernado de Esperanto. Male: mi estis fiera povi konversacii kun alilandanoj, kiuj parolas nek germane, nek angle aŭ france.

Ankaŭ mi apartenas al tiuj, kiuj esperas, ke Esperanto iĝos reala dua lingvo por ĉiuj en la mondo. Sed tio signifas, ke ne nur reprezentantoj de la aŭtoritatoj aperu en la ne malmultaj eventoj rilataj al Esperanto, sed ankaŭ la decidantoj mem. Plej ofte mi estas la sola urbestro kiu ĉeestas dum tiaj eventoj. Pro tio la sorto de Esperanto, tiu lingvo-juvelo, restos bedaŭrinde la atendo ankoraŭ dum multaj jaroj.

Eble foje, kiel emerito, mi sukcesos respondi al la multaj invitoj, kiujn mi per Esperanto ricevis el la tuta mondo.

Tradukis en Esperanton: [Stefano Keller](#)

➤ *Español*

Con seguridad casi todo el mundo, como yo, ha oído hablar, al menos en Europa, de este idioma planificado. De hecho, conocí el Esperanto recién cuando me convertí en alcalde. Muchos lectores seguramente sabrán que en mi ciudad se encuentra el centro de formación para instructores de Esperanto de Alemania, así que necesariamente tuve que lidiar con el idioma. Puesto que aprendí inglés y francés en la escuela, no me fue difícil, incluso sin tener que estudiarlo, entender algunas palabras en Esperanto. Actualmente ya lo entiendo bastante y, en cierta medida, también lo hablo. Si me preguntan si es cierto que el Esperanto puede aprenderse más rápidamente que cualquier otro idioma, no puedo sino confirmarlo. Las reglas básicas son sencillas: los sustantivos terminan en -o, los adjetivos en -a, el pasado en -is, el futuro en -os, etcétera.

No me arrepiento de haber tenido que invertir algunas horas al mes para aprender Esperanto (por ejemplo al compartir una porción de torta en el almuerzo con la instructora de Esperanto). Por el contrario, he tenido el orgullo de poder conversar con extranjeros que no hablaban ni alemán, ni inglés o francés.

También yo formo parte de los que "esperan" que el Esperanto se convierta en una verdadera segunda lengua para todos en el mundo. Pero eso significa que no sólo los representantes de las autoridades deban asistir a los no pocos acontecimientos relacionados con el Esperanto, sino también quienes propiamente tienen poder de decisión. La mayoría de las veces soy el único alcalde que está presente en tales

eventos. Por ello, desgraciadamente por muchos años aún, perdurará la situación de que el Esperanto, esa joya lingüística, quede en espera.

Quizás alguna vez, cuando sea un jubilado, logre responder a las numerosas invitaciones que a través del Esperanto he recibido desde todas partes del mundo.

Gerhard Walter

Alcalde

Herzberg am Harz - la ciudad del Esperanto.

Traducción: Pablo León, Argentina

➤ *Français*

Il est certainement arrivé à presque chacun de nous, au moins en Europe, d'avoir entendu parler de cette langue planifiée - c'est mon cas. En fait je n'ai appris à connaître l'Espéranto que lorsque je suis devenu maire. Plusieurs lecteurs savent certainement que c'est dans ma ville que se trouve le Centre de Formation pour les Enseignants allemands d'Espéranto; voilà pourquoi j'ai inévitablement dû m'intéresser à la langue. Comme j'ai étudié l'anglais et le français à l'école, il ne m'a pas été difficile de comprendre quelques mots d'Espéranto, même sans avoir suivi de cours. Entre temps je me suis mis à comprendre et aussi à parler un peu l'Espéranto. Si je devais répondre à la question de savoir s'il est vrai que l'Espéranto s'apprend plus vite que les autres langues, je ne pourrais que le confirmer. La raison en est très simple: La terminaison des substantifs est -o, des adjectifs -a, des verbes à l'indicatif passé -is, du futur -os, ... etc.

Je ne regrette pas d'avoir investi quelques heures par mois pour l'apprentissage de l'Espéranto (par exemple en grignotant un morceau de gâteau à la pause de midi avec l'enseignante d'Espéranto). Au contraire: j'étais fier de pouvoir m'entretenir avec des ressortissants d'autres pays qui ne parlaient pas l'allemand, ni l'anglais ni le français.

Moi aussi j'appartiens à ceux qui «espèrent» que l'Espéranto s'impose comme véritable seconde langue dans le monde. Mais pour cela il est nécessaire que ce ne soit pas que les collaborateurs d'administrations qui se rendent aux manifestations, relativement fréquentes, qui présentent l'Espéranto, mais aussi les responsables-mêmes, les preneurs de décisions. Le plus souvent je suis le seul maire présent. C'est pourquoi l'Espéranto, ce véritable joyau linguistique, risque malheureusement de mener encore de nombreuses années son destin de Belle au Bois Dormant.

Un jour peut-être pourrai-je réellement, en tant que retraité, répondre aux nombreuses invitations reçues de toutes les parties de la Terre par le moyen de l'Espéranto.

Gerhard Walter

Herzberg am Harz, la Esperanto-urbo

Traduction française : Nicole Margot, Suisse

➤ *Rusa*

Естественно, почти каждый, по крайней мере в Европе уже слышал об этом плановом языке – также как и я. Фактически я узнал эсперанто, когда стал мэром. Многие читатели естественно знают, что в моем городе находится образовательный центр для преподавателей эсперанто Германии; поэтому я обязательно должен был заняться языком. Так как я изучал в школе английский и французский языки, было несложно для меня понять некоторые слова на эсперанто. Я уже много понимаю и в какой-то степени говорю на эсперанто. Если меня спрашивают, действительно ли можно изучить эсперанто быстрее, чем какой – либо другой язык, это я могу только подтвердить. Основные правила просты: существительные заканчиваются на – o, прилагательные на – a, глаголы прошедшего времени имеют окончание – is, будущего времени – os и т.д

Я не сожалею, что я посвящаю несколько часов ежемесячно (например, за пирогом во время обеденного перерыва с преподавателем эсперанто) изучению эсперанто. Совсем наоборот, я гордился тем, что мог говорить с иностранцами, не владеющими ни немецким, ни английским или французским.

Я тоже принадлежу к тем, кто надеется, что эсперанто станет реальным вторым языком для всех в мире. Но это значит, что не только представители структур власти будут принимать участие в многочисленных эсперанто-мероприятиях, но и те, кто эти решения принимает. Чаще всего, я – единственный мэр, который участвует в таких мероприятиях. Поэтому эсперанто, этот язык –драгоценность , к сожалению, будет ждать своей судьбы еще многие годы.

Возможно, когда-нибудь, на заслуженном отдыхе я смогу ответить на многочисленные приглашения, которые я получил от эсперантистов всего мира.

Герхард Вальтер, Мэр города Херфорд , Эсперанто – город, Германия

Перевод Светланы Сметаниной, Москва, Россия

➤ Ĉina

在欧洲几乎每个人都听过人工语言 --

我也一样。实际上我是在当市长时才开始学习世界语。许多人都知道，德国的世界语教师训练中心就设在我的城市里。因为我过去在学校学过英语和法语，所以虽未学习也不太难认识一些世界语的单字。现在我懂世界语，也能说一些世界语。如果有人问我，学习世界语的速度是否比学习其他语言更，我可以证实。世界语的基础非简单。名词有 -o 结尾，副词有 -a 结尾；过去式以 -is，未来式以 -os 表示等。

我并不后悔每月花数小时学习世界语（例如在午休时间和世界语女老师吃蛋糕的时候）。我反而感到骄傲，因为可以和一些不会说德文，英文或法文的世界友人沟通。

我同样属于“希望者”，我希望世界语肯定会变成世界共同的第二共同语。但这不表示官方应邀出席世界语活动，而是积极参与活动的决策。在很多场合，我是参加世界语活动仅有的市长。因为这样，世界语成为语言的宝石，很可惜可能还要等待许多年。

也许，当我退休时，有时我会成功的以世界语回答世界各地寄来的许多邀请信。

Gerhard Walter

德国世界语城市 -- 哈兹之黑尔兹堡，市长

Bürgermeister / urbestro

Stadt Herzberg am Harz - la Esperanto-urbo

Tradukis en la ĉinan: Abengo Cho Chaoming

[Dr Fernand de Varennes](#)
Observatoire international des droits linguistiques
Université de Moncton, Canada

"It is time that the various nations understand that a neutral language could become a real bulwark for their cultures against the monopolistic influences of only one or two languages, as it now appears increasingly evident. I sincerely hope Esperanto will rapidly be making more progress to assist all of the world's nations." - Vigdis FINNBOGADOTTIR, former President of the Republic of Iceland.

There may be no alarm bells, but there is a crisis: there is nothing natural to the disappearance within a century of more than half of the world's languages spoken today, nor is it normal that a relative privileged few can dominate through language much of the "others" in the rest of the world.

The use of an auxiliary and neutral language such as Esperanto was one of the ways suggested 125 years ago of maintaining "unity through diversity" in a way which was both fair and equitable – and not contributing to the massive extinction of the linguistic heritage of all of humanity.

Is this realistic? I don't know.

Should we just give up and do nothing? Absolutely not.

To paraphrase Gandhi, if "non-cooperation with evil is as much a duty as cooperation with good", then this should also be true for the policies of governments and international organizations such as the UN and UNESCO. It would be wrong – maybe even evil – to do nothing when facing this phenomenon and to simply allow hundreds of millions of people from all around the world to be excluded, disadvantaged or even penalised for not being perfectly fluent in one of a small handful of world mega-languages often erroneously presented as the only languages of development and civilization.

125 years after its creation, the need for a language such as Esperanto is more pressing in the 21st Century than it was in the 19th: large segments of humanity must not be excluded by the adoption of a small number of exclusive languages

which, contrary to widespread myths are neither neutral nor bring together without favouritism all of the world's nations.

➤ *Français*

"Il est temps déjà que les diverses nations comprennent qu'une langue neutre pourra devenir pour leurs cultures un véritable rempart contre les influences monopolisatrices d'une ou deux langues seulement, comme ceci apparait maintenant toujours plus évident. Je souhaite sincèrement un progrès plus rapide de l'espéranto au service de toutes les nations du monde." - Vigdis FINNBOGADOTTIR, ancienne présidente de la République d'Islande.

S'il n'y a pas de cri d'alarme, il y a pourtant crise : la disparition d'ici un siècle de plus de la moitié des langues parlées aujourd'hui n'a rien de naturel, et il n'y a rien de normal qu'une poignée relative soit privilégiée par la langue au point de tout dominer – souvent aux dépens des « autres » – à l'échelle mondiale.

L'utilisation d'une langue auxiliaire et neutre comme l'espéranto était l'une des façons suggérées il y a 125 ans pour maintenir une «unité dans la diversité » qui soit à la fois équitable et juste, sans appeler à l'extinction massive du patrimoine linguistique de toute l'humanité.

Est-ce réaliste? Je n'en sais rien.

Devrait-on jeter l'éponge et ne rien faire? Absolument pas.

Si « la non-coopération avec le mal est un devoir tout autant que la coopération avec le bien », pour reprendre les paroles de Gandhi, cela devrait demeurer tout aussi vrai au niveau des politiques gouvernementales et des organisations internationales comme l'ONU et l'UNESCO. Le mal serait non seulement de ne rien faire devant ce phénomène, mais de permettre que des centaines de millions de gens d'à travers le monde soient exclus, désavantagés ou pénalisés parce qu'ils ne maîtrisent pas suffisamment l'une des rarissimes hyperlangues mondiales, souvent présentées à tort comme seules langues de développement et même de civilisation.

125 années après sa formation, la place d'une langue comme l'espéranto est plus pressante au 21ème siècle qu'elle ne l'était au 19ème – il ne faut pas exclure des pans entiers de l'humanité par l'adoption de quelques langues qui contrairement à certains mythes qui courent – ne sont ni neutres ni unissent en leurs seins sans favoritisme toutes les nations du monde.

**Dr Fernand de Varennes, Observatoire international des droits linguistiques
Université de Moncton, Canada**

➤ Araba

"لقد حان الوقت لأن تفهم جميع الأمم أن بمقدور الإسبرانتو تشكيل قوة داعمة لها ولثقافتها في وجه الاحتكار النابع من سيطرة لغة واحدة أو لغتين، كما يبدو الأمر بجلاء. وإني لأتمنى أن تتقدم الإسبرانتو بسرعة كي تساعد جميع أمم العالم." – فيدغيس فينبوغادوتير، الرئيسة السابقة لجمهورية آيسلاندا.

ربما لم نسمع نواقيس الخطر بعد، ولكن هناك أزمة دون شك؛ فليس من الطبيعي أن تختفي أكثر من نصف لغات العالم خلال قرنٍ واحدٍ من الزمان، كما أن ليس من الطبيعي أن تسيطر لغات معدودة على جميع اللغات في بقية أنحاء العالم.

إن استعمال لغات محايدة كالإسبرانتو طُرح كفكرة قبل ١٢٥ عامًا كوسيلة عادلةٍ للحفاظ على الوحدة والتعددية في آنٍ واحد – دون مَدِّ يد العون لعملية الإبادة الجماعية لميراث الإنسانية اللغوي.

أبعد هذا الأمر واقعياً؟ لا أدري.

أنستسلم ونقف مكتوفي الأيدي؟ لا وألف لا.

إن كان غاندي قد قال إنَّ عدم التعاون مع الشرِّ هو واجبٌ تمامًا كالتعاون مع الخير فإنَّ هذا ينطبق على سياسات الحكومات والمنظمات الدوليَّة كالأمم المتحدة واليونسكو. إن من الخطأ – بل من الشر – الوقوف مكتوفي الأيدي أمام هذه الظاهرة التي تجيز حرمان ملايين الأشخاص في أنحاء العالم وتهميشهم بل ومعاقتهم لعدم إجادتهم واحدة من اللغات المسيطرة في عالمنا اليوم، والتي يتطلع إليها البعض على أنها اللغات الوحيدة التي تمثِّل التقدم والحضارة.

بعد ١٢٥ عامًا من ميلادها أصبحت الحاجة إلى لغة كالإسبرانتو أشدَّ إلحاحًا في القرن الحادي والعشرين من الحاجة إليها في القرن التاسع عشر؛ إذ لا يجوز تجاهل قطاع كبير من الإنسانية بتبني عدد قليل من اللغات التي لا تتسم بالحيادية كما يظن البعض، كما أنها لا تجمع بين الأمم دون تفضيل بعضها على بعض.

د. فيرناند دي فارين
مراقب دولي للحقوق اللغوية
جامعة مونكتون، كندا

➤ Esperanto

« Estas jam tempo ke la diversaj nacioj komprenu, ke neŭtrala lingvo povus iĝi vera remparo por iliaj kulturoj kontraŭ la monopolema influo de nur unu aŭ du lingvoj, kiel hodiaŭ tio pli kaj pli evidentigas. Mi sincere esperas, ke Esperanto rapide pluprogresos por helpi ĉiujn naciojn de la mondo. » - Vigdis FINNBOGADOTTIR, antaŭa Prezidento de la Respubliko Islando.

Eble ne sonas alarmiloj, tamen estas krizo: tute ne estas natura la malapero ene de jarcento de pli ol duono de la lingvoj hodiaŭ parolataj en la mondo, nek estas

normale ke kelkaj lingve privilegiaj povas regi, uzante sian lingvon, super multaj « aliaj » tutmonde.

Uzo de neŭtrala helplingvo, kia estas Esperanto, estis unu el la vojoj proponitaj antaŭ 125 jaroj por konservi « unuecon en diverseco » en maniero justa kaj egaleca, kiu ne kontribuas al la amasa malapero de la lingva heredaĵo de la tuta homaro.

Ĉu tio estas realisma? Mi ne scias.

Ĉu ni devas simple rezigni kaj fari nenion? Absolute ne.

Laŭ tio, kion diris Gandhi, se “la devo ne-kunlabori kun malbono same fortas kiel la devo kunlabori kun la bono”, tiam la samo devus esti vera ankaŭ por la politikoj de registaroj kaj internaciaj organizoj kiel Unuiĝintaj Nacioj kaj Unesko. Estus malbone – eble eĉ malmorale – nenion fari, fronte al tiu fenomeno kaj simple permesi ke centmilionoj da homoj tra la mondo estu ekskludataj, malavantaĝataj aŭ eĉ punataj pro nekapablo flue paroli unu el la manpleno da grandaj lingvoj de la mondo, kiuj ofte estas erare prezentataj kiel la solaj lingvoj de evoluo kaj civilizo.

En la 21a jarcento, 125 jarojn post la kreo de Esperanto, tia lingvo estas pli urĝe bezonata ol ĝi estis en la 19a jarcento. Grandaj partoj de la homaro ne estu ekskluditaj pro la adopto de kelkaj privilegiitaj lingvoj, kiuj, kontraŭe al larĝe disvastiĝintaj mitoj, nek estas neŭtralaj nek kunigas sen favorismo ĉiujn el la nacioj de la mondo.

Fernand de Varennes
Internacia Observejo pri Lingvaj Rajtoj
Universitato de Moncton, Kanado

Tradukis en Esperanton: [Stefano Keller](#), UEA

➤ *Español*

"Es hora de que las distintas naciones comprendan que una lengua neutral podría convertirse en un verdadero escudo de protección de sus culturas frente a la influencia monopólica de uno o dos idiomas únicos, como es cada vez más evidente en la actualidad. Espero sinceramente que el Esperanto progrese rápidamente para ayudar a todas las naciones del mundo." - Vigdis FINNBOGADOTTIR, ex Presidente de la República de Islandia.

Tal vez no suenen señales de alarmas, sin embargo, existe una crisis: no es natural que en el transcurso de un siglo desaparezca más de la mitad de las lenguas hoy habladas en el mundo, ni es normal que algunos pocos relativamente privilegiados

puedan prevalecer mediante el idioma por sobre muchos "otros" en el resto del mundo.

El uso de una lengua auxiliar neutral, como el Esperanto, fue una de las formas propuestas hace 125 años para preservar "la unidad en la diversidad" de una manera justa e igualitaria, que no contribuyera a la extinción masiva del patrimonio lingüístico de la humanidad.

¿Es realista esto? No lo sé.

¿Debemos darnos por vencidos y no hacer nada? Por supuesto que no.

De acuerdo con lo que dijo Gandhi, si "la no cooperación con el mal es igual a la obligación de cooperar con el bien", entonces lo mismo debe ser cierto también para la política de los gobiernos y las organizaciones internacionales como las Naciones Unidas y la UNESCO. Sería un error - quizás incluso peor - no hacer nada frente a este fenómeno y simplemente permitir que cientos de millones de personas en todo el mundo sean excluidas, perjudicadas o incluso castigadas por no ser capaces de hablar uno del minúsculo grupo constituido por los idiomas más importantes del mundo, que son a menudo erróneamente presentados como las únicas lenguas del desarrollo y la civilización.

125 años después de su creación, la necesidad de un idioma como el Esperanto es más urgente en el siglo XXI de lo que lo fue en el XIX: una gran parte de la humanidad no debe quedar excluida por la adopción de un pequeño número de lenguas exclusivas, que, contrariamente a la creencia generalizada, no son neutrales, ni reúnen sin favoritismo a todas las naciones del mundo.

Dr. Fernand de Varennes

Observatorio Internacional de Derechos Lingüísticos

Universidad de Moncton, Canadá

Traducción: Pablo León, Argentina

➤ *Rusa*

«Уже пришло время, чтобы различные нации поняли, что нейтральный язык мог бы стать настоящим оплотом для их культур против монопольного влияния лишь одного или двух языков, как это сегодня все более происходит. Я искренне надеюсь, что эсперанто будет иметь прогресс, чтобы помочь всем нациям мира.» Вигдис ФИНБОГАДОТТИР, бывший президент Республики Исландия.

Возможно не звучат сигналы тревоги, однако в наличии – кризис: совсем не естественно исчезновение в течение века более половины языков, используемых сегодня в мире, также не нормально то, что некоторые

привилегированные страны главенствуют, используя свой язык над многими «другими» в мире.

Использование нейтрального языка, каким является эсперанто, это один из путей предложенных 125 лет назад для сохранения «единства во множестве» способом равенства и справедливости, который не способствует массовому исчезновению языкового наследия всего человечества.

Является ли это реализмом? Я не знаю.

Должны ли мы просто отказаться и ничего не делать? Абсолютно нет. Следуя словам Ганди, что «обязанность не сотрудничать со злом также сильна, как и обязанность сотрудничать с добром», тогда то же самое должно быть действенным для политики правительств и международных организаций, таких как ООН и Юнеско. Было бы плохо, даже аморально – ничего не делать наряду с таким феноменом, и позволить сотням миллионов людей во всем мире быть поработанными и даже наказанными за неспособность свободно говорить на одном из великих языков мира, которые часто ошибочно представлены как единственные языки развития и цивилизации.

В 21 веке 125 лет после создания эсперанто этот язык имеет большую необходимость, чем она была в 19 веке. Большая часть человечества не должна быть исключена из-за принятия некоторых привилегированных языков, которые из-за широко распространяемых мифов не являются ни нейтральными, ни объединяют благоприятно нации мира.

Д-р Фернан де Варенн
Международная Лаборатория
Лингвистических прав
Университет де Монктон, Канада

Перевод Светланы Сметаниной, Москва, Россия

➤ *Ĉina*

各民族现在可以明白中立的语言可以变成抵抗一两种专利语言文化的坚强堡垒。我诚恳希望世界语能够迅速进步以协助世界上的不同国家。 **Vigdis FINNBOGADOTTIR**, 前爱尔兰共和国总统。

也许没有听到警铃，但是却出现了在一个世纪里消失一半民族语言的危机，和少数优势者可以利用语言侵犯其余的国家。

世界语当做一种辅助的中立语言曾在 125 年前提出，以同时保持语言的统一性和相异性，简而易行，且不会造成人类传承语言的大量流失。

这构想能实现吗？我不知道。

难道我们就因此放弃吗？绝对不。

甘地的一句话：“不与邪恶为伍和行善都是我们的责任”

说得好，同样的这条规律也适用在 UN 和 UNESCO 的组织。当我们面临世界上数十亿人因为不能说流利的强国语而被排挤或处罚，或误信这些少数语言是世界文明的唯一语言时，我们不能一概不管，因为那是错误的，而且是罪恶的。

世界语创立 125 年后，中立的语言如世界语在二十一世纪要比当时的十九世纪更显得重要。世界上多数人类不应受少数非中立且不亲善语言的使用和扩张而受到排挤。

 <p>Ms. Rita Izsák United Nations Independent Expert on Minority Issues http://goo.gl/oxzBW</p>	 <p>Dr. Tove Skutnabb-Kangas Emerita, Åbo Akademi University, Dept. of Education, Vasa, Finland www.tove-skutnabb-kangas.org www.linguistic-rights.org/tove-skutnabb-kangas</p>
 <p>Dr. Robert Phillipson Professor emeritus Copenhagen Business School Department of International Business Communication http://goo.gl/vcYuJ www.linguistic-rights.org/robert-phillipson</p>	 <p>Gerhard Walter Bürgermeister / urbestro Stadt Herzberg am Harz - la Esperanto-urbo http://goo.gl/yWDXp http://www.herzberg.de/index.php www.esperanto-urbo.de/page.php?pid=77507155</p>
 <p>Dr. Fernand de Varennes Observatoire international des droits linguistiques Université de Moncton, Canada www.linkedin.com/pub/fernand-de-varennes/13/569/487 www.linguistic-rights.org/fernand-de-varennes</p>	 <p>www.uea.org www.esperanto.net</p> <p>Universala Esperanto-Asocio © <i>Stefano Keller</i>, UEA, 2013</p>
 www.linguistic-rights.org/esperanto-125	